

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2018. március 13.*

„Fellebbezés – Növényvédő szerek – (EU) 2015/408 végrehajtási rendelet – A növényvédő szerek forgalomba hozatala és a helyettesítésre jelölt anyagok jegyzékének létrehozása – A »rézvegyületek« hatóanyag felvétele erre a jegyzékre – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatóság – Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése – Végrehajtási intézkedéseket maga után nem vonó rendeleti jellegű jogi aktus – Személyében érintett személy”

A C-384/16 P. sz. ügyben,

a **European Union Copper Task Force** (székhelye: Essex [Egyesült Királyság], képviselik: C. Fernández Vicién, C. Vila Gisbert, I. Moreno-Tapia Rivas abogadas és M. Miserendino abogado)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2016. július 11-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: A. Lewis és P. Ondrůšek, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, A. Tizzano elnökhelyettes, R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz, J. L. da Cruz Vilaça, A. Rosas, C. G. Fernlund és C. Vajda tanácselnökök, C. Toader, M. Safjan, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal, E. Jarašiūnas és E. Regan (előadó) bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. június 6-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2017. szeptember 6-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol

Ítéletet

- 1 A fellebbezésében a fellebbező, a European Union Copper Task Force az Európai Unió Törvényszéke 2016. április 27-i, European Union Copper Task Force kontra Bizottság végzésének (T-310/15, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott végzés, EU:T:2016:265) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben a Törvényszék a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 80. cikke (7) bekezdésének végrehajtásáról és a helyettesítésre jelölt anyagok jegyzékének létrehozásáról szóló, 2015. március 11-i (EU) 2015/408 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2015. L 67., 18. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) részleges megsemmisítése iránt a fellebbező által benyújtott keresetet mint elfogadhatatlant elutasította.

Jogi háttér

A 91/414 irányelv

- 2 A legutóbb a 2011. március 8-i 2011/34/EU bizottsági irányelvvel (HL 2011. L 62., 27. o.) módosított, a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelv (HL 1991. L 230., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 11. kötet, 332. o.; a továbbiakban: 91/414 irányelv) I. melléklete tartalmazta a növényvédő szerekben való felhasználásra engedélyezett hatóanyagok jegyzékét.
- 3 A 91/414/EGK tanácsi irányelvnek a klórmekvát, a rézvegyületek, a propaquizafop, a quizalofop-P, a teflubenzuron és a zéta-cipermetrin hatóanyagként való felvétele céljából történő módosításáról szóló, 2009. április 23-i 2009/37/EK bizottsági irányelv (HL 2009. L 104., 23. o.) 1. cikkének és mellékletének megfelelően a 91/414 irányelv I. mellékletében szereplő jegyzéket módosították többek között a rézvegyületek felvétele céljából.

Az 1107/2009/EK rendelet

- 4 A növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 309., 1. o.) „Hatóanyagok, védőanyagok, kölcsönhatás-fokozók és segédanyagok” című II. fejezetében található, „Hatóanyagok” című 1. szakaszának „Meghosszabbítás és felülvizsgálat” című 3. alszakaszában szereplő, „A jóváhagyás meghosszabbítása” című 14. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Egy hatóanyag jóváhagyása kérelemre meghosszabbítható, ha megállapítható, hogy a 4. cikkben előírt jóváhagyási kritériumok teljesülnek.

[...]

(2) A jóváhagyás legfeljebb tizenöt évre újítható meg. [...]

- 5 Az 1107/2009 rendelet említett 3. alszakaszában szereplő, „A meghosszabbításról szóló rendelet” című 20. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A 79. cikk (3) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően rendeletet kell elfogadni, amely megállapítja, hogy:

- a) a hatóanyag jóváhagyásának meghosszabbítása megtörtént, adott esetben feltételekkel és korlátozásokkal; vagy

b) a hatóanyag jóváhagyásának meghosszabbítása nem történt meg.

[...]

- 6 Az 1107/2009 rendelet II. fejezete 1. szakaszának „Eltérések” című 4. alszakaszában szereplő, „A helyettesítésre jelölt anyagok” című 24. cikke az alábbiakat mondja ki:

„(1) [...] A 14. cikk (2) bekezdésétől eltérve a jóváhagyást egy vagy több alkalommal, legfeljebb hétéves időtartamokra lehet meghosszabbítani.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a 4–21. cikk alkalmazandó. A helyettesítésre jelölt anyagokat a 13. cikk (4) bekezdésében említett rendeletben külön kell felsorolni.”

- 7 Az e rendelet „Növényvédő szerek” című III. fejezete „Engedélyezés” című 1. szakaszának „Az engedélyek kölcsönös elismerése” című 3. alszakaszában található, „Az engedélyezés” című 41. cikk az alábbiakat írja elő:

„(1) Az a tagállam, amelyhez a 40. cikk szerint nyújtanak be kérelmet, a 42. cikk (1) bekezdésében említett kérelem és kísérő dokumentumok vizsgálatát követően, és ahol az indokolt, a területén fennálló körülményeket figyelembe véve, ugyanazon feltételekkel engedélyezi az érintett növényvédő szert, mint a kérelmet vizsgáló tagállam, kivéve, ha a 36. cikk (3) bekezdése alkalmazandó.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállam engedélyezheti a növényvédő szert, amennyiben:

[...]

b) a helyettesítésre jelölt anyagot tartalmaz;

[...]

- 8 Az említett rendelet III. fejezete 1. szakaszának „Különleges esetek” című 5. alszakaszában található, „A jövőben helyettesítendő anyagokat tartalmazó növényvédő szerek összehasonlító értékelése” című 50. cikke szerint:

„(1) A tagállamok a helyettesítésre jelölt anyagként jóváhagyott hatóanyagot tartalmazó növényvédő szer engedélykérelmének értékelésekor összehasonlító értékelést végeznek. A tagállamok egy adott növényen való felhasználásra nem engedélyezhetik, illetve korlátozhatják a helyettesítésre jelölt anyagot tartalmazó növényvédő szer használatát, ha a IV. mellékletben leírt, a kockázatokat és előnyöket mérlegelő összehasonlító értékelés azt mutatja, hogy:

[...]

(4) A helyettesítésre jelölt anyagot tartalmazó növényvédő szerek tekintetében a tagállamok rendszeresen és legkésőbb az engedély meghosszabbításakor vagy módosításakor elvégzik az (1) bekezdésben előírt összehasonlító értékelést.

Az összehasonlító értékelés eredményei alapján a tagállamok fenntartják, visszavonják vagy módosítják az engedélyt.

[...]

- 9 Ugyanezen rendelet „Átmeneti és záró rendelkezések” című XI. fejezetében található, „Átmeneti intézkedések” című 80. cikkének (7) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„2013. december 14-ig a Bizottság elkészíti a [91/414] irányelv I. mellékletében foglalt olyan anyagok jegyzékét, amelyek megfelelnek az e rendelet II. mellékletének 4. pontjában megállapított kritériumoknak, és amelyekre alkalmazni kell az e rendelet 50. cikkének rendelkezéseit.”

A végrehajtási rendeletek

Az 540/2011/EU végrehajtási rendelet

- 10 Az 1107/2009 rendeletnek a jóváhagyott hatóanyagok jegyzéke tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2011. május 25-i 540/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2011. L 153., 1. o.; helyesbítés: HL 2012. L 26., 38. o.) (1) preambulumbekkezdése és 1. cikke szerint a 91/414 irányelv I. mellékletében szereplő hatóanyagokat az 1107/2009 rendelet értelmében jóváhagyott hatóanyagoknak kell tekinteni.

Az (EU) 2015/232 végrehajtási rendelet

- 11 Az 540/2011 végrehajtási rendeletnek a rézvegyületek hatóanyag-jóváhagyási feltételei tekintetében történő módosításáról szóló, 2015. február 13-i (EU) 2015/232 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2015. L 39., 7. o.) (8) preambulumbekkezdésének szövege a következő:

„Megerősítést nyert, hogy a rézvegyületek mint hatóanyagok az [1107/2009 rendelet] értelmében jóváhagyott hatóanyagoknak tekintendők. [...]”

A vitatott rendelet

- 12 A vitatott rendelet „Helyettesítésre jelölt anyagok” című 1. cikke az alábbiakat írja elő:

„Az e rendelet mellékletében foglalt jegyzék tartalmazza azokat a [91/414] irányelv I. mellékletében szereplő hatóanyagokat, amelyek megfelelnek az [1107/2009] rendelet II. mellékletének 4. pontjában megállapított kritériumoknak.

[...]”

- 13 Az e rendelet mellékletében foglalt jegyzék tartalmazza az alábbiakat: „rézvegyületek (réz-hidroxid-, réz-oxiklorid-, rézoxid-, bordeaux-i keverék- és tribázikusrézszulfát-variánsok)”.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott végzés

- 14 A Törvényszék Hivatalához 2015. június 5-én benyújtott keresetlevelével a fellebbező – a rézvegyületek gyártóinak egyesülete, amely gyártók közül egyesek az ilyen anyagot tartalmazó növényvédő szerek forgalombahozatali engedélyeinek jogosultjai – a vitatott rendelet részleges megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő.
- 15 A Törvényszék a megtámadott végzésben ezt a keresetet mint elfogadhatatlant elutasította, mivel egyrészt a fellebbező nem tud saját érdekre hivatkozni, másrészt mivel a tagjai nem rendelkeznek keresetösségi joggal. Ez utóbbi tekintetben a Törvényszék először is azt állapította meg, hogy a vitatott rendelet a fellebbező tagjait személyükben nem érinti, másodszor pedig azt, hogy ez a rendelet a

fellebbező tagjai tekintetében az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó tagmondata értelmében vett, végrehajtási intézkedéseket maga után vonó, rendeleti jellegű jogi aktusnak minősül. A Törvényszék úgyszintén elutasította a fellebbező azon érvelését, amely szerint megfosztanák a hatékony bírói jogvédelemhez való jogától, ha keresetét mint elfogadhatatlant elutasítanák.

A felek kérelmei

- 16 Fellebbezésében a fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést;
 - nyilvánítsa elfogadhatónak a vitatott rendelettel szemben benyújtott megsemmisítés iránti keresetét;
 - határozathozatal céljából az ügyet utalja vissza a Törvényszékhez, és
 - a Bizottságot kötelezze a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.
- 17 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

Az első jogalapról

A felek érvei

- 18 Első jogalapjával a fellebbező a megtámadott végzés 42–44., 46–48., 50–52., 60. és 61. pontját vitatja, és a Törvényszék azon megállapítását kifogásolja, hogy a vitatott rendelet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó tagmondata szerinti végrehajtási intézkedéseket von maga után.
- 19 A fellebbező szerint annak meghatározása érdekében, hogy valamely rendeleti jellegű jogi aktus tartalmaz-e végrehajtási intézkedéseket, egyrészt az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján a jogorvoslati jogára hivatkozó személy helyzetét, másrészt a kereset tárgyát kell figyelembe venni. Ez utóbbi tekintetben, abban az esetben, ha a fellebbező az aktusnak csak részleges megsemmisítését kéri, az aktus megsemmisíteni kért részének csak az esetleges végrehajtási intézkedéseit kell figyelembe venni.
- 20 Ami egyrészt a fellebbező álláspontját helyzetét, a Bizottság előtt a rézvegyületeknek a 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételi eljárása során egyedül képviselte a növényvédő szerekben felhasznált rézvegyületeknek az Európai Unióban működő valamennyi gyártóját.
- 21 Ami másrészt a Törvényszékhez benyújtott kereset tárgyát illeti, a fellebbező emlékeztet arra, hogy a vitatott rendelet azon részének megsemmisítését kérte, amely a rézvegyületeket felvette a helyettesítésre jelölt anyagok jegyzékére, és így azt az 1107/2009 rendelettel bevezetett, ilyen anyagokra alkalmazandó szabályoknak veti alá. Az utóbbi rendelet egyes rendelkezéseivel szemben a fellebbező jogellenességi kifogást is felhozott.
- 22 A fellebbező szerint a megtámadott végzés, és különösen annak 26., 38. és 39. pontja, túlságosan szűkszavúan írja le az említett kereset tárgyát, amely a vitatott rendelet hasonlóan korlátozott leírásán alapul. A fellebbező szerint a rendeletnek nemcsak az a célja, hogy a helyettesítésre jelölt anyagok jegyzékét összeállítsa, hanem az is, hogy ezeket az anyagokat az 1107/2009 rendeletben található

anyagi jogi rendelkezések alá vonja, ami a vitatott rendelet alkalmazásának olyan azonnali és közvetlen következménye, amelyhez semmilyen végrehajtási intézkedésre nincs szükség. Más szavakkal, ez a rendelet a fellebbezőnek és tagjainak jogi helyzetére önmagában, egyértelműen és jelenleg jár konkrét következményekkel.

- 23 Ebben a tekintetben a fellebbező először is arra mutat rá – amint az a megtámadott végzés 42–44. pontjából kitűnik –, hogy igaz ugyan, hogy az 1107/2009 rendelet alapján a rézvegyületek jóváhagyásának az a feltétele, hogy a fellebbező erre irányuló kérelmet nyújtson be, és ebből következően a Bizottság erről a kérelemről jogi aktust fogadjon el. A fellebbező mindazonáltal azt állítja, hogy ez a jogi aktus nem a vitatott rendelet, hanem az 1107/2009 rendelet hatóanyagok jóváhagyásának meghosszabbítására vonatkozó eljárást szabályozó 14. és az követő cikkei végrehajtási intézkedésének fog minősülni.
- 24 A fellebbező hangsúlyozza, hogy az említett jogi aktusnak egyáltalán nem lesz olyan hatása, amely a helyettesítésre jelölt anyagok jogállását kiegészítené vagy kifejtené, és az az azokra alkalmazandó anyagi jogi szabályok meghatározásához vagy kiegészítéséhez sem fog hozzájárulni.
- 25 A fellebbező azt a tényt is kiemeli, hogy a vitatott rendelet következtében a rézvegyületeket legalább hétévente kell jóváhagyási eljárásnak alávetni, nem pedig tizenöt évente, ahogyan a helyettesítésre nem jelölt hatóanyagok esetében. Következésképpen a rézvegyületek jóváhagyásának meghosszabbítását főszabály szerint kétszer olyan gyakran kell kérelmezni, ami megnöveli a rézvegyületek jóváhagyásának fenntartásával járó költségeket. Ez a hatás közvetlen, és a Bizottság vagy a tagállamok részéről semmilyen végrehajtási intézkedés elfogadását sem igényli.
- 26 Másodszor, a fellebbező azon rézvegyületeket tartalmazó növényvédő szerek nemzeti engedélyét illetően, amelynek ő a jogosultja, azt állítja, hogy a vitatott rendeletnek az az azonnali hatása, hogy ezeket a termékeket és azok használatát az 1107/2009 rendelet 50. cikkében foglalt összehasonlító értékelésnek kell alávetni. Ebben a tekintetben, ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott végzés 48. pontjában megállapított, a tagállamok nem csupán az összehasonlító értékelés elvégzésével kapcsolatos költségeket terhelnek az érintett vállalkozásokra, hanem magának az értékelésnek az elvégzését is, mivel a nemzeti hatóságok csupán a határozatot hozzák meg az érintett növényvédő szer engedélyének meghosszabbítása iránti kérelemről. Így a fellebbező és a tagjai az összehasonlító értékelésből eredő kötelezettségeknek ezen értékelés végső eredményétől függetlenül kötelesek eleget tenni.
- 27 Azzal, hogy a megtámadott végzés 46. pontjában azt állapította meg, hogy az összehasonlító értékelés elvégzése nincs hatással arra a körülményre, hogy a tagállamok megadják vagy megtagadják, meghosszabbítják, visszavonják vagy módosítják a forgalombahozatali engedélyeket, a Törvényszék nem veszi figyelembe azt, hogy semmilyen, nemzeti hatóság által hozott határozattól nem függ a vitatott rendelet hatása. Az 1107/2009 rendelet 50. cikkének (4) bekezdése ugyanis előírja, hogy a tagállamok rendszeresen és legkésőbb az engedély meghosszabbításakor vagy módosításakor elvégzik az összehasonlító értékelést. Ennélfogva egyáltalán nincs szükség engedély iránti kérelemre vagy meghosszabbítás iránti kérelemre ahhoz, hogy az érintett tagállam elvégezze a rézvegyületek összehasonlító értékelését, ami a helyettesítésre jelölt anyagnak való minősítésének közvetlen következménye.
- 28 Harmadszor, a fellebbező véleménye szerint hasonló következtetést kell levonni a növényvédő szerek tagállamok közötti kölcsönös elismerésének elvét illetően. A vitatott rendelet elfogadása miatt ugyanis a valamely helyettesítésre jelölt anyagot tartalmazó termék kölcsönös elismerése nem automatikus, az összes többi hatóanyag esetén viszont az.

- 29 Negyedszer, a rézvegyületek jóváhagyásának meghosszabbítására vonatkozó bizottsági jogi aktushoz hasonlóan, a kölcsönös elismerés vagy a nemzeti engedélyezés iránti kérelmekre vonatkozóan a tagállamok által elfogadott intézkedéseknek semmilyen hatása nincs a rézvegyületek helyettesítésre jelölt anyagnak való minősítésére, sem pedig az arra az 1107/2009 rendelet értelmében alkalmazandó szabályokra.
- 30 A fellebbező ehhez hozzáteszi, hogy a Bizottság által elfogadandó aktusokhoz hasonlóan a tagállamok által a rézvegyületekre vonatkozó sajátos szabályok végrehajtása céljából elfogadandó aktusok nem a vitatott rendelet, hanem az 1107/2009 rendelet végrehajtási aktusai lesznek.
- 31 A Bizottság az első jogalap elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

- 32 Először is emlékeztetni kell arra, hogy valamely természetes vagy jogi személy által olyan jogi aktussal szemben benyújtott kereset, amelynek e személy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében nem címzettje, csak akkor fogadható el, ha e személynek keresetösségi joga van, ami két esetben fordulhat elő. Egyrészt ilyen kereset csak azzal a feltétellel indítható, ha e jogi aktus e személyt közvetlenül és személyében érinti. Másrészt az ilyen személy keresetet indíthat olyan végrehajtási intézkedéseket nem tartalmazó, rendeleti jellegű jogi aktussal szemben, amely őt közvetlenül érinti (lásd különösen: 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 59. és 91. pont).
- 33 A második esetnek a megtámadott végzés 33–51. pontjában elvégzett vizsgálata keretében, a Törvényszék e végzés 34–36. pontjában arra mutatott rá, hogy a vitatott rendelet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének második tagmondata értelmében vett rendeleti jellegű jogi aktus, amit a felek nem vitatnak a jelen fellebbezés keretében.
- 34 Következésképpen azt a kérdést kell megvizsgálni, hogy – amint azt a fellebbező állítja – a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a jogot a megtámadott végzés 37–51. pontjában szereplő azon megállapításával, hogy a vitatott rendelet a fellebbező tekintetében végrehajtási intézkedéseket tartalmaz.
- 35 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése utolsó mondatrésze értelmében vett „amelyek nem tartalmaznak végrehajtási intézkedéseket” kifejezést e rendelkezés céljának fényében kell értelmezni, ami – amint az a keletkezésének körülményeiből is kitűnik – annak elkerülésére irányul, hogy a magánszemély jogsértést legyen kénytelen elkövetni azért, hogy bírósághoz fordulhasson. Márpedig, amennyiben a rendeleti jellegű jogi aktus közvetlen hatást gyakorol valamely természetes vagy jogi személy jogi helyzetére, anélkül hogy végrehajtási intézkedések meghozatalát írná elő, ez a szóban forgó személyt megfoszthatná a hatékony bírói jogvédelemtől, amennyiben nem állna rendelkezésére az uniós bíróság előtti közvetlen jogorvoslati út ahhoz, hogy e rendeleti jellegű jogi aktus jogszerűségét kétségbe vonhassa. Végrehajtási intézkedések hiányában ugyanis valamely természetes vagy jogi személy – még abban az esetben is, ha az őt közvetlenül érintené – csak azután kérhetné e jogi aktus bírósági felülvizsgálatát, ha megsértette az abban szereplő rendelkezéseket és a nemzeti bíróságok előtt ellene indított eljárásban hivatkozik e rendelkezések jogellenességére (2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 36 Ellenben, amennyiben valamely rendeleti jellegű jogi aktus végrehajtási intézkedéseket von maga után, az uniós jogrend tiszteletben tartásának bírósági felülvizsgálata biztosított, függetlenül attól, hogy a szóban forgó intézkedések az Uniótól vagy a tagállamoktól származnak-e. Mivel természetes vagy jogi személyek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt elfogadhatósági feltételek miatt közvetlenül nem támadhatják meg az uniós bíróság előtt a rendeleti jellegű uniós jogi aktusokat, az ilyen aktusok velük szemben való alkalmazása ellen azon végrehajtási intézkedések megtámadásával

végezhetnek, amelyeket ezen aktusok vonnak maguk után (2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 37 Amennyiben az ilyen aktus végrehajtása az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok feladata, a természetes vagy jogi személyek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében meghatározott feltételek mellett közvetlen keresetet nyújthatnak be az uniós bírósághoz a végrehajtási aktusok ellen, e kereset alátámasztása érdekében pedig az EUMSZ 277. cikk alapján hivatkozhatnak a szóban forgó intézkedés alapjául szolgáló aktus jogellenességére. Amennyiben a végrehajtás a tagállamok feladata, e személyek a nemzeti bíróságok előtt hivatkozhatnak a szóban forgó intézkedés alapjául szolgáló jogi aktus érvénytelenségére, és a nemzeti bíróságoknál indítványozhatja, hogy az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekkel forduljanak a Bírósághoz (2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 38 Amint azt a Bíróság korábban már kimondta, annak értékelése érdekében, hogy valamely rendeleti jellegű jogi aktus von-e maga után végrehajtási intézkedéseket, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése utolsó mondatrésze alapján a jogorvoslati jogára hivatkozó személy helyzetét kell figyelembe venni. Irreleváns tehát, hogy a szóban forgó jogi aktus a többi jogalannyal szemben von-e maga után végrehajtási intézkedéseket (2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 Ezenkívül ezen értékelés keretében kizárólag a kereset tárgyát kell támpontul venni, és amennyiben a felperes csupán az aktus részleges megsemmisítését kéri, csak azon végrehajtási intézkedéseket kell adott esetben figyelembe venni, amelyeket a jogi aktus e része esetleg maga után von (2015. december 10-i Kyocera Mita Europe kontra Bizottság ítélet, C-553/14 P, nem tették közzé, EU:C:2015:805, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 40 Egyébiránt ebben a tekintetben nincs jelentősége annak, hogy az említett intézkedések mechanikus jellegűek-e, vagy sem (2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 41. és 42. pont; 2015. december 10-i Kyocera Mita Europe kontra Bizottság ítélet, C-553/14 P, nem tették közzé, EU:C:2015:805, 46. pont).
- 41 A jelen esetben először is el kell utasítani, mint megalapozatlant, a fellebbező azon érvét, amely szerint a Törvényszék nem megfelelően vette figyelembe a hozzá benyújtott kereset tárgyát, és különösen azt a tényt, hogy ez a kereset a vitatott rendelet megsemmisítésére irányul, mivel az a rézvegyületeket az 1107/2009 rendeletben előírt, meghatározott anyagi jogi szabályoknak veti alá.
- 42 A megtámadott végzés 38–41. pontjából ugyanis az tűnik ki, hogy miután emlékeztetett arra, hogy a vitatott rendeletnek az a célja, hogy a helyettesítésre jelölt anyagok jegyzékét összeállítsa, a Törvényszék rámutatott arra, hogy az 1107/2009 rendelet ezen anyagok vonatkozásában olyan sajátos szabályok alkalmazását írja elő, amelyek eltérnek az egyéb hatóanyagokra alkalmazandó szabályoktól. A Törvényszék a megtámadott végzés 41. pontjában kifejtette, hogy ezek a sajátos szabályok először is a helyettesítésre jelölt anyagok jóváhagyására, valamint e jóváhagyás meghosszabbítására vonatkoznak, másodszor az ilyen anyagokat tartalmazó növényvédő szerek forgalombahozatali engedélyeire, valamint az ilyen engedélyek meghosszabbítására és módosítására, és harmadszor ezen engedélyek tagállamok általi kölcsönös elismerésére.
- 43 A megtámadott végzés 42–51. pontjából az is kitűnik, hogy a Törvényszék ezeket a sajátos szabályokat alaposan megvizsgálta, és azt állapította meg, hogy ezek a szabályok csak a Bizottság vagy a tagállamok által hozott jogi aktusok révén lehetnek hatással a fellebbező tagjainak jogi helyzetére.
- 44 Másodszor meg kell vizsgálni a fellebbező e megállapítás megalapozottságának vitatására irányuló érveit.

- 45 Ebben a tekintetben rá kell mutatni arra, hogy az a tény, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó tagmondata értelmében valamely rendeleti jellegű uniós jogi aktus végrehajtási intézkedéseket von maga után, ezért az említett rendelet bizonyos jogkövetkezményei csak ezen intézkedések révén valósulhatnak meg, nem zárja ki azt, hogy ez a rendelet valamely természetes vagy jogi személy helyzetére olyan eltérő jogkövetkezményekkel járjon, amelyek nem függnek végrehajtási intézkedések elfogadásától.
- 46 A jelen esetben tehát a rézvegyületekre alkalmazandó sajátos szabályoknak a jelen ítélet 42. pontjában kifejtett és a fellebbező által a fellebbezésében alapul vett mindhárom kategóriáját figyelembe kell venni annak meghatározásához, hogy a vitatott rendelet amiatt, hogy a rézvegyületeket e szabályoknak rendelte alá, olyan következményekkel jár-e a fellebbező jogi helyzetére, amelyek semmilyen végrehajtási intézkedés elfogadásától nem függnek.
- 47 Ami először is a helyettesítésre jelölt anyagok jóváhagyására, valamint e jóváhagyás meghosszabbítására vonatkozó szabályokat illeti, egyrészt emlékeztetni kell arra – amint arra a Törvényszék a megtámadott végzés 42. pontjában rámutatott –, hogy a rézvegyületeket a vitatott rendelet elfogadása előtt hagyták jóvá. Másrészt, amint azt a Bizottság a Bíróság előtti tárgyaláson állította, e jóváhagyás lejáratí dátumát a vitatott rendelet nem érintette.
- 48 Ebből következően, amint azt a megtámadott végzés 42. pontjában a Törvényszék is megállapította, anélkül hogy ezt a jelen fellebbezés keretében vitatták volna, a fellebbező tekintetében csak a helyettesítésre jelölt anyagként való jóváhagyás meghosszabbítására irányuló, 1107/2009 rendelet szerinti eljárásnak van jelentősége.
- 49 Ebben a tekintetben, amint az a megtámadott végzés 42. pontjából kitűnik, és amint arra a fellebbező is hivatkozik, az 1107/2009 rendelet 24. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a helyettesítésre jelölt anyagok jóváhagyását legfeljebb hétéves időtartamra lehet meghosszabbítani, eltérően a többi hatóanyag jóváhagyásától, amelyeket e rendelet 14. cikke (2) bekezdésének értelmében legfeljebb tizenöt évre lehet meghosszabbítani. Ennélfogva, mivel a vitatott rendelethez mellékelt jegyzékre a rézvegyületeket helyettesítésre jelölt anyagként vették fel, a jóváhagyását legfeljebb csak hétéves időtartamra lehetett meghosszabbítani, ennél hosszabb időszakra azonban nem, hiszen az utóbbira csak akkor kerülhetett volna sor, ha ezt az anyagot nem vették volna fel az említett jegyzékre.
- 50 Mindazonáltal a vitatott rendeletnek a rézvegyületek jóváhagyása meghosszabbításának érvényességi időtartamával kapcsolatos jogkövetkezményei a fellebbező tagjai tekintetében csak végrehajtási intézkedések útján valósulhatnak meg.
- 51 Az 1107/2009 rendelet rendelkezéseiből, és különösen a 24. cikkének (2) bekezdéséből ugyanis az tűnik ki – amint azt a Törvényszék a megtámadott végzés 42. és 43. pontjában megállapította, anélkül hogy ezt a fellebbezés keretében vitatták volna –, hogy a vitatott rendeletben a rézvegyületek helyettesítésre jelölt anyagnak való minősítése nem érinti az ezen anyag jóváhagyásának meghosszabbítására irányuló eljárás alkalmazását. Márpedig ez az eljárás, éppúgy, mint a vitatott rendelethez mellékelt jegyzéken nem szereplő hatóanyagok jóváhagyásának meghosszabbítására irányuló eljárás, azzal jár, hogy az 1107/2009 rendelet 20. cikke (1) bekezdésének megfelelően a Bizottságnak rendeletet kell elfogadnia.
- 52 Ebből következően, amint azt a Törvényszék a megtámadott végzés 44. pontjában helytállóan megállapította, a vitatott rendelet a rézvegyületek jóváhagyása meghosszabbításának érvényességi időtartamával kapcsolatos joghatásait a fellebbező tekintetében csak akkor fogja kifejteni, ha az 1107/2009 rendelet 20. cikkének (1) bekezdése alapján – amelyre e rendelet 24. cikkének (2) bekezdése hivatkozik – adott esetben rendeletet fogadnak el ezen anyag jóváhagyásának legfeljebb hétéves időtartamra történő meghosszabbításáról.

- 53 Ily módon, noha a fellebbezőre, valamint a tagjaira háruló esetleges további terhet – amely ahhoz kapcsolódik, hogy a rézvegyületek jóváhagyását gyakrabban kell meghosszabbítani – a vitatott rendelet elfogadása következményének is lehet tekinteni, e következmény nem e rendelet elfogadásával, hanem adott esetben az ezen anyag jóváhagyásának meghosszabbítására vonatkozó rendelet Bizottság általi elfogadásával fog megvalósulni.
- 54 A Törvényszék tehát nem alkalmazta tévesen a jogot azzal, hogy a megtámadott végzés 44. pontjában megállapította, hogy a helyettesítésre jelölt anyagok, köztük a rézvegyületek jóváhagyásának meghosszabbítására irányuló bizottsági rendelet a vitatott rendelet végrehajtási intézkedésének minősül az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó tagmondata értelmében.
- 55 Ami, másodszor, a helyettesítésre jelölt anyagokat tartalmazó növényvédő szerek forgalombahozatali engedélyeire, valamint az ilyen engedélyek meghosszabbítására és módosítására vonatkozó szabályokat illeti, igaz ugyan, amint azt a fellebbező is megjegyzi, hogy a vitatott rendelet következtében a rézvegyületeket tartalmazó növényvédő szereket az 1107/2009 rendelet 50. cikke szerinti összehasonlító értékelési eljárásnak kell alávetni, amelynek keretében az érintett növényvédő szer egészségre vagy a környezetre jelentett kockázatait valamely alternatív növényvédő szerhez, vagy valamely, kártevők elleni, nem vegyi jellegű védekezési vagy megelőzési módszerhez kapcsolódó azonos jellegű kockázatokkal hasonlítják össze.
- 56 Annak bizonyítása érdekében, hogy a vitatott rendelet elfogadása – a végrehajtási intézkedések elfogadásától függetlenül – joghatásokat váltott ki rá és a tagjaira nézve, a fellebbező mindazonáltal nem állíthatja megalapozottan azt, hogy az összehasonlító értékelést neki és a tagjainak kell elvégeznie, és az említett értékelés elvégzésének esetleges költségeit neki kell viselnie. Amint azt ugyanis a Törvényszék a megtámadott végzés 45. pontjában helyesen megállapította, az 1107/2009 rendelet 50. cikke (1) és (4) bekezdéséből az tűnik ki, hogy az összehasonlító értékelés elvégzése a tagállamok feladata.
- 57 Ami a fellebbező azon érvét illeti, amely szerint egyes tagállamok nemzeti hatóságai a rézvegyületeket tartalmazó növényvédő szerek nemzeti lajstromozásainak jogosultjaitól összehasonlító értékelés benyújtását követelik meg, ez az érv egyáltalán nem támasztja alá a fellebbező azon álláspontját, amely szerint a vitatott rendelet a végrehajtási intézkedésektől független hatással lenne a jogi helyzetére. Az említett jogosultakat állítólag terhelő kötelezettségek ugyanis nem a vitatott rendeletből, hanem a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok döntéséből következnek.
- 58 Ráadásul, amint azt a Törvényszék a megtámadott végzés 46. pontjában helyesen megállapította, anélkül hogy ezt a fellebbező vitatta volna, az 1107/2009 rendelet 50. cikkében foglalt összehasonlító vizsgálat elvégzése „nincs hatással arra a körülményre, hogy az 1107/2009 rendelet 36. cikkének (2) bekezdése, 43. cikkének (1) bekezdése, 44. cikkének (3) bekezdése és 45. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok megadják vagy megtagadják, meghosszabbítják, visszavonják vagy módosítják a hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerek forgalombahozatali engedélyeit”.
- 59 E körülmények között a Törvényszék azzal sem alkalmazta tévesen a jogot, hogy e végzés 47. pontjában azt mondta ki, hogy a vitatott rendelet a rézvegyületeket tartalmazó növényvédő szerek egészségre vagy a környezetre jelentett kockázatainak a tagállamok által valamely alternatív szerrel, vagy valamely, kártevők elleni nem vegyi jellegű védekezési vagy megelőzési módszerrel történő összehasonlító értékelésével kapcsolatos joghatásait „a felperes tekintetében csak a tagállamok illetékes hatóságai által meghozott jogi aktusokon keresztül fejt ki”, és „[a]z ilyen aktusok ezért az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó tagmondata értelmében vett végrehajtási intézkedéseknek minősülnek”.
- 60 Harmadszor, a helyettesítésre jelölt anyagot tartalmazó növényvédő szerek forgalombahozatali engedélyeinek a tagállamok közötti, kölcsönös elismerésére vonatkozó szabályokat illetően az 1107/2009 rendelet 41. cikke (2) bekezdésének b) pontja kétségtelenül azt írja elő, hogy az a tagállam, amelyhez a kölcsönös elismerési eljárás alapján helyettesítésre jelölt anyagot tartalmazó növényvédő

szerre vonatkozó forgalombahozatali engedély iránti kérelmet nyújtanak be, ezeket a növényvédő szereket engedélyezheti, holott az e 41. cikk (2) bekezdésében foglalt többi eseten kívül, e rendelet 36. cikke (3) bekezdésének alkalmazását nem érintve, az említett rendelet 41. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállam az utóbbi rendelkezésben előírt körülmények között ezt az engedélyt köteles kiadni.

- 61 Mindazonáltal, ha feltételezzük, hogy a vitatott rendelet elfogadása következtében csökken annak a valószínűsége, hogy a rézvegyületet tartalmazó növényvédő szerre vonatkozó forgalombahozatali engedély iránti kérelemnek valamely tagállam a kölcsönös elismerési eljárás alapján helyt ad, az a tagállam, amelyhez ilyen kérelemmel fordultak, köteles arról határozatot hozni. Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra – amint az a jelen ítélet 40. pontjából kitűnik –, hogy nincs jelentősége annak, hogy az ilyen határozat mechanikus jellegű-e, vagy sem.
- 62 Következésképpen a megtámadott végzés 50. pontjában a Törvényszék helyesen mondta ki, hogy a vitatott rendeletnek a helyettesítésre jelölt anyagot tartalmazó növényvédő szerek forgalombahozatali engedélyeinek kölcsönös elismerési eljárásával kapcsolatos joghatásai „kizárólag a tagállamok részére az ilyen értelmű kérelemről való döntés érdekében meghagyott mérlegelési mozgástérre vonatkoznak”, és hogy „e joghatások a felperes tagjai tekintetében adott esetben csak a nemzeti hatóságoknak az említett tagok által előterjesztett kölcsönös elismerés iránti kérelmekre vonatkozó aktusain keresztül nyilvánulnak meg”.
- 63 Figyelembe véve a jelen ítélet 45–62. pontját, meg kell állapítani, hogy a metalaxilnak a helyettesítésre jelölt anyagokat tartalmazó jegyzékre való felvételével a vitatott rendelet ezt az anyagot kétségtelenül alávetette a jelen ítélet 42. pontjában kifejtett sajátos szabályoknak, ennélfogva a rézvegyületekre vonatkozó uniós jogi szabályozás módosításával joghatást fejtett ki, a fellebbező nem bizonyította azonban, hogy ez a módosítás a tagjai jogi helyzetére olyan hatást gyakorolt volna, amely nem függ az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó tagmondata értelmében vett végrehajtási intézkedések elfogadásától. A Törvényszék tehát helyesen állapította meg, hogy a fellebbezőnek ennek alapján nem volt keresetösségi joga.
- 64 Ezt a következtetést a fellebbezőnek a jelen ítélet 23. és 30. pontjában kifejtett azon érve sem vonja kétségbe, amely szerint a Bizottság vagy a tagállamok által a rézvegyületekre vonatkozó sajátos szabályok végrehajtása céljából elfogadott aktusok – így különösen az a jogi aktus, amellyel a Bizottság ezen anyag jóváhagyását meghosszabbítja –, nem a vitatott rendelet, hanem az 1107/2009 rendelet végrehajtási intézkedései.
- 65 Ellentétben ugyanis azzal, amit a fellebbező az érvelésével sugallni látszik, ahhoz hogy valamely intézkedés egy rendeleti jellegű jogi aktus végrehajtási intézkedésének minősüljön, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése utolsó tagmondatának szövege nem követeli meg, hogy ez a jogi aktus ezen intézkedés jogalapját képezze. Ugyanaz az intézkedés egyaránt lehet azon jogi aktus végrehajtási intézkedése, amelynek rendelkezései a jogalapját képezik, és egy eltérő jogi aktusé is – ahogyan a jelen esetben a vitatott rendelet –, ha a fellebbező tekintetében ez utóbbi jogi aktus a joghatásait, egészben vagy részben, csak ezen intézkedésen keresztül fejt ki (lásd, analógia útján: 2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 40. pont).
- 66 A jelen ügyben a jelen ítélet 47–63. pontjából kitűnik, hogy a Bizottság vagy a tagállamok által a rézvegyületekre vonatkozó, az 1107/2009 rendeletben előírt sajátos szabályok végrehajtása céljából elfogadandó aktusok a fellebbező tekintetében a vitatott rendelet joghatásait fogják kiváltani, ennélfogva azok az utóbbi rendelet végrehajtási intézkedései.
- 67 A jelen ítélet 63. pontjában kifejtett megállapítást nem vonja kétségbe a jelen ítélet 19. pontjában felidézett érv sem, amely szerint a fellebbező a Bizottság előtt a rézvegyületeknek a 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételi eljárása során egyedül képviselte a növényvédő szerekben felhasznált rézvegyületeknek az Európai Unióban működő valamennyi gyártóját. Ugyanis, noha a jelen ítélet

38. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően – annak értékelése érdekében, hogy valamely rendeleti jellegű jogi aktus von-e maga után végrehajtási intézkedéseket – figyelembe kell venni azon személy helyzetét, aki az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése utolsó mondatrésze alapján a jogorvoslati jogára hivatkozik, a fellebbező által ily módon előterjesztett körülmény nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a vitatott rendelet nem tartalmaz ilyen intézkedéseket.

- 68 A jelen ítélet 63. pontjában levont következtetést nem vonhatja kétségbe a jelen ítélet 24. és 29. pontjában kifejtett érvelés sem, amely szerint a Bizottság vagy a tagállamok által a jelen ítélet 42. pontjában kifejtett sajátos szabályok rézvegyületekre történő alkalmazásának hatékonyabbá tétele érdekében elfogadott intézkedések semmilyen hatással nem lesznek sem a rézvegyületek helyettesítésre jelölt anyagnak való minősítésére, sem pedig az ezen anyagra alkalmazandó, 1107/2009 rendelettel bevezetett jogi szabályozásra.
- 69 Ez az érvelés ugyanis nem alkalmas azon megállapítás cáfolatára, amely szerint az 1107/2009 rendelet szerinti sajátos szabályok rézvegyületekre való alkalmazásának hatásai a fellebbező jogi helyzete tekintetében csak a vitatott rendelet végrehajtási intézkedései útján valósulhatnak meg.
- 70 A fenti megállapítások összességére figyelemmel a Törvényszék a megtámadott végzés 51. pontjában helyesen állapította meg, hogy a vitatott rendelet a fellebbezővel szemben az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó tagmondata értelmében vett végrehajtási intézkedéseket von maga után.
- 71 Következésképpen az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

A felek érvei

- 72 Harmadik jogalapjával, amelyet másodikként kell megvizsgálni, a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott végzés 22., 31. és 32. pontjában úgy ítélte meg, hogy a vitatott rendelet őt és a tagjait személyükben nem érinti.
- 73 A fellebbező először is azt állítja, hogy őt a megtámadott rendelet személyében érinti, és először arra hivatkozik, hogy több tényező is megkülönbözteti minden más személytől az 1963. július 15-i Plaumann kontra Bizottság ítéletből (25/62, EU:C:1963:17) eredő ítélkezési gyakorlat értelmében.
- 74 A fellebbező arra hivatkozik, hogy a Bizottságnál ő tett egyedül bejelentést annak érdekében, hogy a rézvegyületeket felvegyék a 91/414 irányelv I. mellékletének jegyzékére. Emlékeztet továbbá arra, hogy az 1107/2009 rendelet 78. cikkének (3) bekezdése szerint az e mellékletben szereplő hatóanyagokat a rendelet értelmében jóváhagyott hatóanyagoknak kell tekinteni. A fellebbező ebből arra következtet, hogy egyedül ő volt az oka annak, hogy a rézvegyületeket felvették az említett melléklet hatóanyagjegyzékére, az 1107/2009 rendelet alkalmazása céljából. Továbbá kizárólag a fellebbező kérelmezte a rézvegyületek hatóanyagként való jóváhagyásának meghosszabbítását, és valamennyi gyártó érdekében kizárólag ő nyújtott be dossziét.
- 75 Másodszor a fellebbező, a vitatott rendelet elfogadásáig, részt vett a rézvegyületekre vonatkozó szabályozás elfogadásához vezető eljárásban. Így különösen, a 2015/232 végrehajtási rendeletet a fellebbező által benyújtott tanulmányok és dokumentumok alapján, és, amint az e rendelet (6) preambulumbekzdéséből is következik, azt követően fogadtak el, hogy a Bizottság felhívta őt a rézvegyületekre vonatkozó felülvizsgálati jelentéssel kapcsolatos észrevételei előterjesztésére.

- 76 Harmadszor a fellebbező azt állítja, hogy a helyettesítésre jelölt anyagoknak a vitatott rendelet által megállapított jegyzékét egyedül azon dokumentum eredményei alapján állították össze, amely a rézvegyületekre vonatkozó végleges felülvizsgálati jelentésen alapul, és amelyet a Bizottság a fellebbező, mint kérelmező, kizárólagos közreműködésével fogadott el.
- 77 Negyedszer a fellebbező a vitatott rendelet kidolgozására irányuló egész folyamat során a Bizottság tárgyalópartnere volt, és ezen intézmény képviselőivel többek között a rézvegyületek helyettesítésre jelölt anyagoknak történő minősítésére vonatkozó levelezést és megbeszélést folytatott.
- 78 A fellebbező ebből arra következtet, hogy az 1985. január 17-i Piraiki-Patraiki és társai kontra Bizottság ítéletre (11/82, EU:C:1985:18, 17–32. pont) tekintettel el kellett volna ismerni a keresetösségi jogát, mivel a jelen ügy sajátos körülményeire tekintettel a Bizottság tudta, hogy a vitatott rendelet őt közvetlenül és személyében érinti.
- 79 Másodszor a fellebbező azt állítja, hogy a vitatott rendelet a tagjait is személyükben érinti.
- 80 Egyrészt a fellebbező a növényvédő szerekben használt rézvegyületek valamennyi, az Unióban működő gyártóját képviseli. Következésképpen a Törvényszék a megtámadott végzés 31. pontjában tévesen állapította meg, hogy a vitatott rendelet a fellebbezőt és tagjait ugyanúgy érinti, mint bármely másik gazdasági szereplőt.
- 81 A fellebbező hozzáfűzi, hogy az 1107/2009 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a valamely hatóanyag jóváhagyásának meghosszabbítása iránti kérelmet a hatóanyag gyártója nyújtja be. Következésképpen azok jóváhagyásának meghosszabbítását kizárólag a fellebbező és tagjai kérhetik, akik a növényvédő szerekben használt rézvegyületek egyedüli gyártói az Unióban. A fellebbező ebben a tekintetben emlékeztet arra, hogy kizárólag ő kérelmezte a rézvegyületek hatóanyagként való jóváhagyásának meghosszabbítását, és valamennyi gyártó érdekében kizárólag ő nyújtott be dossziét.
- 82 Másrészt a fellebbezőt és a tagjait még inkább egyéníti az a körülmény, amely szerint a rézvegyületek az egyedüli szervesetlen anyagok, amelyek a helyettesítésre jelölt anyagok jegyzékében szerepelnek.
- 83 A fellebbező tehát úgy véli, hogy a fentiekre tekintettel a vitatott rendelet, bár alaki szempontból végrehajtási rendeletnek minősül, a rézvegyületekre és ebből következően a fellebbezőre és tagjaira – mint ezen hatóanyag egyedüli gyártóira – gyakorolt hatásai alapján valójában a Bizottság határozata. A fellebbező szerint ennél fogva a rendelet őt személyében érinti.
- 84 Ebből következően a fellebbezőnek az az álláspontja, hogy a megtámadott végzést hatályon kívül kell helyezni, és a Bíróság az összes annak megvizsgálásához szükséges információval rendelkezik, hogy a fellebbezőt ezenkívül közvetlenül érinti-e a vitatott rendelet.
- 85 A fellebbező ebben a tekintetben azt állítja egyrészt, hogy abból a tényből, hogy a rézvegyületeket az 1107/2009 rendelet anyagi jogi rendelkezéseinek vetették alá, az következik, hogy erre az anyagra a helyettesítésre nem jelölt hatóanyagokra alkalmazandó feltételeknél megszorítóbb feltételeket kell alkalmazni. A fellebbező másrészt azt állítja, hogy ez a körülmény közvetlenül a vitatott rendeletből ered, és a rézvegyületekre vonatkozó sajátos szabályok végrehajtására irányuló intézkedések elfogadása során sem a Bizottság, sem a nemzeti hatóságok nem rendelkeznek mérlegelési jogkörrel a rézvegyületek helyettesítésre jelölt anyagok történő minősítését illetően.
- 86 A Bizottság azt állítja, hogy a harmadik jogalap nem megalapozott.

A Bíróság álláspontja

- 87 Először is emlékeztetni kell arra, hogy amint azt a Törvényszék a megtámadott végzés 19. pontjában hangsúlyozta, a fellebbezőhöz hasonló egyesület, amelynek a rézvegyületek gyártói kollektív érdekeinek képviselője a feladata, főszabály szerint csak akkor indíthat az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésén alapuló megsemmisítés iránti keresetet, ha az egyesület saját érdekre tud hivatkozni, vagy ha az általa képviselt vállalkozások vagy azok bármelyike maga is bír egyéni keresetességi joggal, vagy ha saját érdekét bizonyítani tudja (lásd ebben az értelemben: 2006. június 22-i *Belgique és Forum 187 kontra Bizottság* ítélet, C-182/03 és C-217/03, EU:C:2006:416, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 88 Először is, ami azt a kérdést illeti, hogy a fellebbező tud-e saját érdekre hivatkozni, meg kell állapítani, egyrészt, hogy a Törvényszék által a megtámadott végzés 21. pontjában felidézett állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikk szerinti jogi aktus elfogadásához vezető eljárás során valamely egyesület által játszott szerep még akkor is igazolhatja az ezen egyesület által benyújtott kereset elfogadhatóságát, ha az említett aktus a tagjait nem érinti közvetlenül és személyükben, különösen ha az aktus a tárgyaló partneri pozícióját érinti (2006. december 8-i *Polyelectrolyte Producers Group kontra Bizottság és Tanács* végzés, C-368/05 P, nem tették közzé, EU:C:2006:771, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 89 A jelen esetben mindazonáltal meg kell állapítani, hogy a jelen jogalap keretében előterjesztett érveivel a fellebbező nem bizonyította, hogy a vitatott rendelet kidolgozásában olyan szerepet játszott volna, amely alapján a jelen ítélet előző pontjában kifejtett ítélkezési gyakorlat értelmében saját érdekre hivatkozhat. Ezenkívül, a tárgyalás során a Bíróság által erre vonatkozóan feltett kérdésre a fellebbező nem bizonyította azon különleges jogok fennállását, amelyeket az e rendelet kidolgozására irányuló eljárás keretében biztosítottak számára.
- 90 Másrészt, tekintettel az 1985. január 17-i *Piraiki-Patraiki és társai kontra Bizottság* ítéletből (11/82, EU:C:1985:18, 17–32. pont) eredő ítélkezési gyakorlatra, el kell utasítani mint megalapozatlant a fellebbező azon érvelését, amely szerint bizonyos rá jellemző ténybeli körülmények alapján őt személyében érintettnek kell tekinteni.
- 91 Ezen ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis kétségtelen, hogy az a tény, hogy az Európai Unió Tanácsa vagy a Bizottság a sajátos rendelkezések értelmében kötelesek figyelembe venni az általuk elfogadni tervezett jogi aktus egyes jogalanyok helyzetére gyakorolt következményeit, annak bizonyítása esetén lehet alkalmas az utóbbi jogalanyok egyénítésére, ha bizonyításra kerül, hogy ez a határozat valamely, őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rájuk (lásd ebben az értelemben: 2003. április 10-i *Bizottság kontra Nederlandse Antillen* ítélet, C-142/00 P, EU:C:2003:217, 71–76. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 92 A fellebbező azonban nem nevezett meg olyan kötelezettséget, amely alkalmas lenne arra, hogy őt – az említett ítélkezési gyakorlat értelmében – a vitatott rendelet tekintetében egyénítse.
- 93 Másodszor, azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy a fellebbező tagjait vagy közülük egyeseket személyükben érinti-e a megtámadott rendelet, emlékeztetni kell arra – amint az a megtámadott végzés 28. pontjából kitűnik –, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azok a jogalanyok, akik nem címzettjei egy határozatnak, csak akkor állíthatják, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében személyükben érintettek, ha ez a határozat sajátos jellemzőik vagy egy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rájuk, és egy ilyen határozat címzettjéhez hasonló módon egyéníti őket (lásd különösen: 1963. július 15-i *Plaumann kontra Bizottság* ítélet, 25/62, EU:C:1963:17, 223. pont; 2015. szeptember 17-i *Mory és társai kontra Bizottság* ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 93. pont).

- 94 Ebben a tekintetben a Törvényszék által a megtámadott végzés 29. pontjában felidézett állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik továbbá, hogy az a körülmény, hogy azon jogalanyok, akikkel szemben a valamely intézkedés alkalmazandó, szám szerint vagy akár egyedileg többé-kevésbé pontosan meghatározhatók, semmi esetre sem jelenti, hogy e jogalanyokat ezen intézkedés által személyükben érintettnek kell tekinteni, amennyiben ezen alkalmazásra a szóban forgó intézkedésben meghatározott objektív jogi vagy ténybeli helyzet folytán kerül sor (2013. december 19-i Telefónica kontra Bizottság ítélet, C-274/12 P, EU:C:2013:852, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 95 A jelen esetben rá kell mutatni, hogy a fellebbező kifejezetten nem vitatja a megtámadott végzés 27. pontját, amelyben a Törvényszék azt állapította meg, hogy a vitatott rendelet általános hatályú jogi aktus, mivel egyrészt azt objektíven meghatározott helyzetekre, azaz a jelen esetben valamely hatóanyag jellemzői miatt kell alkalmazni, másrészt pedig általános és absztrakt módon meghatározható személycsoporttal szemben fejt ki joghatást, azaz bármely olyan gazdasági szereplővel szemben, akinek tevékenysége az e rendelet mellékletében foglalt jegyzékben szereplő anyagok valamelyikéhez kapcsolódik.
- 96 A fellebbező arra sem hivatkozott, hogy a megtámadott végzés 30. pontjában a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, illetve elferdítette a tényeket, amikor a következőket állapította meg:
- „[...] a [vitatott] rendelet (4) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy az ezen rendelet mellékletét képező jegyzéket a vizsgálati jelentésben, az [Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (EFSA)] következtetéseiben, az értékelő jelentés tervezetében, az azt kiegészítő dokumentációban és szakértői értékelő jelentésekben szereplő információk, illetve az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkzéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2008. L 353., 1. o.; helyesbítés: HL 2011. L 16., 1. o.) alapján állították össze. Ezenkívül a [vitatott] rendelet elfogadását az 1107/2009 rendelet 80. cikke (7) bekezdése írta elő, amely szerint a Bizottság 2013. december 14-ig elkészíti a helyettesítésre jelölt anyagok jegyzékét. Ebben a tekintetben, amint az magából a címéből is következik, a [vitatott] rendelet e rendelkezés végrehajtásáról szól.”
- 97 E körülmények között a fellebbező nem bizonyította, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy a megtámadott végzés 31. és 32. pontjában azt állapította meg, hogy a vitatott rendelet a fellebbező tagjait csak a rézvegyületek gyártóiként, ebben az objektív minőségükben érinti, ugyanolyan címen, mint minden más, ténylegesen vagy potenciálisan azonos helyzetben lévő gazdasági szereplőt, továbbá hogy a vitatott rendelet őket személyükben nem érinti.
- 98 A különleges körülmények közül – amelyeket a fellebbező az első jogalap keretében annak bizonyítása céljából vett alapul, hogy a vitatott rendelet a tagjait személyükben érinti – egyik sem alkalmas e következtetés kétségbe vonására.
- 99 Először is, a jelen ítélet 94. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatra tekintettel, az a körülmény, amely szerint a fellebbező a növényvédő szerekben felhasznált rézvegyületeknek az Európai Unióban működő valamennyi gyártóját képviseli, és hogy ezek a gyártók számszerűsíthetők és azonosíthatók, semmit nem változtat azon, hogy a vitatott rendelet a fellebbező tagjait csak a rézvegyületek gyártóiként, ezen objektív minőségük miatt érinti. Egyébiránt a fellebbező által erre vonatkozóan előadott álláspont elfogadása nagymértékben kiüresítené a személyes érintettség tényéhez kapcsolódó feltételt, hiszen azoknak a gazdasági szereplőknek, akiket valamely uniós jogi aktus csak amiatt érint, hogy az ezen aktus által meghatározott objektív ténybeli és jogi helyzetben vannak, elegendő lenne, ha valamely, a jelen esetben szóban forgóhoz hasonló reprezentatív egyesületbe szerveződnenek ahhoz, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett keresetőségi jogot ismerjenek el számukra.

- 100 Másodszor, a jelen ítélet 93. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel, a fellebbező a jelen ítélet 81. pontjában hivatkozott szempontok szerint egyáltalán nem bizonyította, hogy a tagjait vagy közülük egyeseket a vitatott rendelet úgy érinti, mintha e rendeletnek ők volnának a címzettjei. Így különösen ezek a szempontok sem külön-külön, sem együttesen nem alkalmasak arra, hogy kétségbe vonják a Törvényszék által a megtámadott végzés 31. pontjában levont azon következtetés megalapozottságát, amely szerint a vitatott rendelet joghatásai a fellebbező tagjai tekintetében csak azon objektív minőségükből adódóan érvényesülnek, hogy ők a rézvegyületek gyártói.
- 101 Az egyébiránt nem vitatott, hogy a vitatott rendelet elfogadása során a rézvegyületeknek a helyettesítésre jelölt anyagok jegyzékére való felvételéről nem a fellebbezők sajátos jellemzőinek, hanem – amint az a megtámadott végzés 6. pontjából kitűnik – azon indok figyelembevételével döntöttek, hogy ezen anyag esetében teljesülnek a perzisztens és mérgező anyaggá történő minősítésnek az 1107/2009 rendelet II. mellékletének 4. pontja szerinti kritériumai (lásd analógia útján: 2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcar contra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 66. pont).
- 102 Harmadszor, nem bír jelentőséggel az a körülmény – feltéve hogy bizonyítottnak tekintjük –, amely szerint a rézvegyületek a szóban forgó jegyzéken szereplő egyedüli szervesetlen anyagok, mivel az nem vonja fokozottabban kétségbe a Törvényszék által a megtámadott végzés 31. pontjában levont következtetés megalapozottságát.
- 103 Végül, mivel egyrészt a Törvényszék a megtámadott végzés 32. pontjában téves jogalkalmazás nélkül állapította meg, hogy a vitatott rendelet a fellebbező tagjait a személyükben nem érinti, másrészt mivel a megsemmisíteni kért rendeleti jellegű uniós jogi akttal való közvetlen érintettség és személyben való érintettség feltételeinek egyszerre kell teljesülniük (lásd ebben az értelemben: 2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 76. pont), a jelen ítélet 84. és 85. pontjában arra vonatkozóan kifejtett érvek, hogy a fellebbezőt és tagjait közvetlenül érinti-e a vitatott rendelet, hatástalanok, így azokat el kell utasítani.
- 104 Ebből következik, hogy a harmadik jogalapot részben mint megalapozatlant, részben mint hatástalant el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

- 105 A második jogalapjával a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott végzés 52–60. pontjában úgy ítélte meg, hogy a keresetének elfogadhatatlanság miatti elutasítása nem fosztja meg őt, valamint a tagjait a hatékony bírói jogvédelemtől.
- 106 A fellebbező szerint a megtámadott végzésből az következik, hogy a fellebbező tagjai a vitatott rendelet nemzeti végrehajtási intézkedését nem vitathatják, és e rendelet joghatásait sem vonhatják kétségbe. Így különösen, amíg valamely nemzeti hatóság nem dönt a rézvegyületek helyettesítéséről, ezt az anyagot rendszeresen összehasonlító értékelés alá kell vetni, amely értékelést a fellebbező tagjai nem vitathatják. A fellebbező ebben a tekintetben megjegyzi, hogy a rézvegyületeket tartalmazó növényvédő szer engedélyének meghosszabbításáról szóló nemzeti határozat a fellebbező tagjainak jogi helyzetét nem változtatja meg, ezért az nem megtámadható. A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) és a Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság, Spanyolország) ezért úgy vélte, hogy ha a fellebbező számára az általa vitatott határozat nem okozott sérelmet, akkor sem eljáráshoz fűződő érdekekkel, sem pedig keresetőségi joggal nem rendelkezett.

- 107 A fellebbező tagjai így kénytelenek volnának elérni, hogy a nemzeti hatóságok elutasító határozatot hozzanak annak érdekében, hogy e határozattal szemben keresetet nyújthassanak be, és e kereset keretében a rézvegyületek helyettesítésre jelölt anyagnak minősítését vitathassák. A fellebbező szerint a Törvényszék által a megtámadott végzésben hivatkozott előzetes döntéshozatal iránti eljárás igénybevételéhez úgyszintén arra van szükség, hogy ezek a hatóságok előzetesen elutasító határozatot hozzanak.
- 108 A megtámadott végzés 54. és 55. pontja tartalmának felidézését követően a fellebbező úgy véli, hogy a nemzeti bíróságokhoz fordulás és a vitatott rendelet érvényességének megítélésére irányuló előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bíróság elé terjesztésének lehetősége nem biztosíthatja az ő vagy a tagjai hatékony bírói jogvédelemhez való jogát. Egyrészt a fellebbező szerint nem biztos, hogy a rézvegyületek jóváhagyásának meghosszabbítására vonatkozóan elutasító határozatot fognak hozni. Következésképpen lehetséges, hogy a fellebbező és tagjai soha nem lesznek képesek a vitatott rendelet megtámadására, így ez a rendelet – meghatározatlan ideig – továbbra is joghatásokat fog kiváltani. Másrészt a fellebbezőnek és tagjainak még elutasító határozat esetén és az előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bírósághoz való előterjesztésének lehetőségétől függetlenül is viselniük kellene a rézvegyületek helyettesítésre jelölt anyagnak való minősítésével járó adminisztratív terhet és gazdasági költségeket.
- 109 A Bizottság úgy érvel, hogy a második jogalap elfogadhatatlan, mivel a fellebbező pusztán megismétli az elsőfokú eljárásban hivatkozott, hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésére alapított jogalapját, a megtámadott végzésben szereplő téves jogalkalmazást azonban nem vitatja. A Bizottság azt állítja, hogy a jelen jogalap semmiképpen nem megalapozott.

A Bíróság álláspontja

- 110 Először is el kell utasítani a második jogalappal szemben a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogást. Ellentétben azzal, amit a Bizottság ebben a jogalapban állít, a fellebbező az elsőfokú eljárásban a hatékony bírói jogvédelemhez való jogának megsértésére alapított jogalapját nem pusztán megismétli, hanem – pontosan megjelölve a megtámadott végzés kifogásolt elemeit – vitatja is a Törvényszék erre vonatkozó értékelését.
- 111 Az első jogalap elfogadhatóságát illetően arra kell emlékeztetni, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt elfogadhatósági feltételeket a hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jog fényében kell értelmezni, anélkül azonban, hogy az ezen – az EUM-Szerződés által kifejezetten előírt – feltételek figyelmen kívül hagyásához vezetne (2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 112 Ugyanakkor az uniós jogrend tiszteletben tartásának bírósági felülvizsgálatáról – amint ez az EUSZ 19. cikk (1) bekezdéséből kitűnik – nemcsak a Bíróság, hanem a tagállami bíróságok is gondoskodnak. Ugyanis az EUM-Szerződés egyrészt a 263. cikkével és a 277. cikkével, másrészt a 267. cikkével teljes jogorvoslati és eljárási rendszert hozott létre, amelynek célja, hogy biztosítsa az uniós jogi aktusok jogszerűségének felülvizsgálatát, az uniós bíróságra ruházva azt (2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 113 E tekintetben pontosítani kell, hogy a jogalanyoknak a nemzeti eljárások keretében joguk van ahhoz, hogy az általános hatályú uniós jogi aktusok velük szemben történő alkalmazására vonatkozó bármely határozat vagy egyéb nemzeti jogi aktus jogszerűségét bíróság előtt vitassák, hivatkozva az uniós jogi aktus érvénytelenségére (2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 114 Ebből következik, hogy a megsemmisítés iránti keresetekhez hasonlóan az érvényesség elbírálása céljából előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem az uniós jogi aktusok jogszerűsége felülvizsgálatának egy formáját jelenti (2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 115 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben a nemzeti bíróság arra az álláspontra jut, hogy a valamely uniós jogi aktus ellen a felek által előadott – vagy adott esetben hivatalból megvizsgált – egy vagy több érvénytelenségi ok megalapozott, köteles felfüggeszteni az eljárást, és az érvényesség vizsgálata érdekében előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordulni a Bírósághoz, mivel az uniós jogi aktusok érvénytelenségének megállapítására egyedül a Bíróságnak van hatásköre (2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 116 Azon személyek tekintetében tehát, akik nem felelnek meg az uniós bíróság előtti keresetindítás EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerinti feltételeinek, a tagállamok feladata olyan jogorvoslati és eljárási rendszer kialakítása, amely lehetővé teszi a hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jog tiszteletben tartásának biztosítását (2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 117 A tagállamok e kötelezettségét újra megerősítette az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, amely szerint a tagállamok „megteremtik azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek”. Az ilyen kötelezettség az Európai Unió Alapjogi Chartája 51. cikkének (1) bekezdése értelmében az Unió jogát végrehajtó tagállami intézkedéseket illetően a Charta 47. cikkéből is következik (2015. április 28-i T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítélet, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 118 A jelen esetben, amint az ezen ítélet 41–70. pontjából kitűnik, a Törvényszék helyesen állapíthatta meg, hogy a vitatott rendelet a fellebbező tekintetében az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó tagmondata szerinti végrehajtási intézkedéseket von maga után.
- 119 Következésképpen, valamint tekintettel a jelen ítélet 111–117. pontjában felidézett és a Törvényszék által a megtámadott végzés 53–59. pontjában kifejtett ítélkezési gyakorlatra, a Törvényszék azzal sem alkalmazta tévesen a jogot, hogy e végzés 60. pontjában kimondta, hogy el kell utasítani a fellebbező azon érvét, amely szerint a vitatott rendelet megsemmisítése iránti keresetének elfogadhatatlanság miatti elutasítása sértené a fellebbező és tagjai hatékony bírói jogvédelemhez való jogát. Ugyanis, még ha az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt elfogadhatósági feltételek miatt a fellebbező a vitatott rendeletet közvetlenül nem is támadhatja meg az uniós bíróság előtt, az említett rendelet végrehajtási intézkedését képező tagállami jogi aktussal szemben a nemzeti bírósághoz benyújtott kereset keretében hivatkozhat e jogi aktus érvénytelenségére, és kérheti, hogy ez a bíróság az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekkel forduljon a Bírósághoz (lásd analógia útján: 2013. december 19-i Telefónica kontra Bizottság ítélet, C-274/12 P, EU:C:2013:852, 59. pont).
- 120 Ráadásul a rézvegyületek jóváhagyásának meghosszabbítására vonatkozó bizottsági rendeletet a fellebbező adott esetben, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében meghatározott feltételek mellett, az uniós bíróságok előtt megtámadhatja, és e kereset keretében – a jelen ítélet 37. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően – a vitatott rendelet érvényességét az azzal szemben felhozott jogellenességi kifogás útján is vitathatja, többek között a rézvegyületek jóváhagyása meghosszabbítása érvényességi időtartamának megkérdőjelezése érdekében.
- 121 A második jogalapot ezért, mint megalapozatlant, el kell utasítani.
- 122 Az eddigi megfontolások összességére tekintettel a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- ¹²³ A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- ¹²⁴ A fellebbezőt, mivel peresztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján, a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) A Bíróság a European Union Copper Task Force-t kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások